

Cărarea ducea la atelierul de icoane al mănăstirii,
unde Matei i-a întâlnit pe Părintele Iustin, iconarul,
și pe Flavia, pisica mănăstirii.

În atelier, tânărul călugăr i-a arătat schițe și icoane
pe lemn, borcane cu pensule, foite de aur și locul său
preferat de lucru – o masă veche lângă fereastră,
peste care lumina cădea lin.

„Dumnezeu le-a dat pământului și pietrelor propriile culori pentru a îmbrăca lumea cu strălucire și frumusețe”, a spus călugărul.

Băiatul era încântat de frumusețea culorilor.

„Acum voi face tempera cu ou”, a spus Părintele Iustin, „și am nevoie de ajutorul tău”.

Tânărul călugăr i-a dat lui Matei un ou și o lingură și i-a arătat cum să-l spargă. Apoi a separat coaja și a lăsat să-i alunece gălbenușul în mână. Albușul i-a trecut printre degete și a căzut într-un bol de tablă.

I-a întins lui Matei un cuțit. „Acum sparge gălbenușul oului”. Băiatul a luat cuțitul și l-a băgat cu grijă în gălbenuș. Acesta s-a scurs într-o sticlă pe care Părintele Iustin o ținea sub mână.

„La ce folosește oul?” a întrebat Matei.

„Oul leagă pigmentul”, a răspuns Părintele Iustin.
„Și simbolizează viața nouă în Hristos.”

Apoi călugărul a adăugat puțin vin alb și câteva picături de apă. A închis sticla cu un capac și a agitat-o ușor. „Iată! Urmează să amestecăm această substanță cu pigmentul, și apoi suntem gata să pictăm!”

Părintele Iustin a amestecat tempera cu ou cu un anumit pigment măcinat. Curând a devenit o vopsea netedă, ciocolatie. Călugărul i-a arătat lui Matei cum să folosească pensula. Au început mai întâi cu cele mai întunecate culori. Matei încerca să copieze exact ceea ce făcea Părintele Iustin. Privea cu atenție mâinile iscusite ale iconarului.

„Ești un elev bun”, a spus Părintele Iustin în timp ce folosea pensula. „Ai o mână pricepută și o inimă plină de liniște.” Matei a desenat și pictat atât de mult în acea zi... Și au folosit tot felul de culori: maro și verde, roșu, apoi albastru...

